

2. juli 1870.

**L. indeh. nogle næmere Bestemmelser angaaende
Brændeviinshandel**
(*Indemigsministeriet.*)

Vi Christian den Niende osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver, som paa Landet har erhvervet Næringsbeviis som Kjøbmand eller Detaillist, kan løse et særeget Næringsbeviis paa Brændeviinshandel, hvilket giver Ret til i Stort og Smaat, dog ikke i mindre Maal end 1/4 Pot, at forhandle Brændeviin (L. om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværtning m. m. 29 December 1857 § 79). Derimod berettiger det ikke til at have siddende Gjæster eller til nogensomhelst Udskjækning til Fortæring paa Stedet.

Enhver, som paa Landet med lovlig Adkomst driver Gjæstgiveri (Krohold), kan i samme Udstrækning forhandle Brændeviin, naar der herpaa erhverves særligt Næringsbeviis.

§ 2.

Den i L. 29 December 1857 § 13 ommeldte Kjendelse fastsættes for Meddelelsen af et Næringsbeviis i Henhold til nærværende Lovs § 1, 1ste Stykke, til 100 Rd. Et saadant Næringsbeviis er stempelpligtigt efter Reglerne for Næringsbeviser af 1ste Classe, udstedte i Henhold til L. 29 December 1857.

For Meddelelsen af et Næringsbeviis i Henhold til nærværende L. § 1, 2det Stykke, er Kjendelsen den i L. 29 December 1857 § 13 fastsatte.

Disse Bestemmelser komme ikke til Anvendelse, naar Næringsbeviis løses til at drive Brændeviinshandel i Frederiksberg, Frederiksværk, Marstal, Løgstør, Nørresundby og Silkeborg.

§ 3.

Den i L. 29 December 1857 § 72 ommeldte Afgift ansættes fremtidig for Landets Vedkommende saaledes:

- a) for Gjæstgiveri (Krohold) fra 10 til 50 Rd. aarlig; Afgiften fastsættes af Amtsraadet for hvert enkelt Gjæstgiveri (Krohold) i Amtsraadskredsen for 3 Aar ad Gangen under Hensyn til Næringens Omfang og Betydning.
- b) for anden Beværtningsnæring og Brændeviinshandel fra 20 til 100 Rd. aarlig; Afgiften fastsættes af Amtsraadet for hele Amtsraadskredsen*) for 3 Aar ad Gangen.

For de 6 ovennævnte Kommuner fastsættes Afgiften af disses Kommunalbestyrelser efter de nugældende Regler.

*) *Nærmere bestemt ved L. herom af 1 April 1871 (Nr. 66).*

§ 4.

Forbrugsforeninger i Kjøbstæderne og paa Landet, der forsyne deres Medlemmer med Brændeviin, ere pligtige at løse Næringsbeviis og svare Afgift efter de Regler, der ere gjældende for Brændeviinshandel paa det Sted, hvor Foreningen har sit Hjemsted.

§ 5.

Forsaauidt den i L. 29 December 1857 § 72 og nærværende Lovs § 3 ommeldte Afgift af Gjæstgiveri (Krohold), Brændeviinshandel og Beværtningsnæring af vedkommende Byraad, Kommunalbestyrelse eller Amsraad fastsættes til et Beløb, der overstiger Afgiftens laveste Grændse, skal det Overskydende udeelt tilfalde vedkommende communale Kasse, medens det i § 72 fastsatte Delingsforhold mellem Statskassen og vedkommende communale Kasser vedbliver at bestaae, forsaauidt angaaer den Deel af Afgiften, der ikke overskrider dennes mindste lovbestemte Beløb.

§ 6.

Paadrager Nogen sig Restance med Erlæggelse af den i § 72 af L. 29 Decbr. 1857 og nærværende Lovs § 3 ommeldte Afgift, og Restancen ikke efter lovlig Omgang kan erholdes ved Udpantning, ophører hans Ret til Forhandling og Udskjænkning af Brændeviin, indtil Restancen er betalt, uden at dog hans Afgiftspligt derved bortfalder.

§ 7.

Findes en Kjøbmand, Detaillist eller Høker paa Landet efter denne Lovs Ikrafttræden 3 Gange indenfor et Tidsrum af 15 Aar skyldig i Brændeviinsudskjænkning, hvortil henregnes, at den, der sælger Brændeviin, tillader, at Noget deraf paa Stedet fortæres, skal han, foruden hver Gang at straffes efter Lov 23 December 1857 § 78, have hele sin Næringsret forbrudt og skal ikke inden Udløbet af 5 Aar kunne erhverve nyt Næringsbeviis paa Handel af fornævnte Slags.

§ 8.

Det paahviler Sogneraadene for Landets Vedkommende i Forbindelse med Politimesteren at vaage over, at ulovlig Brændeviinshandel og Udskjænkning ei finder Sted, og kan offentlig Politisags Anlæg for de nævnte Lovovertrædelser ikke nægtes, naar Saadant af vedkommende Sogneraad forlanges.

§ 9.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1871, fra hvilket Tidspunkt den ved L. 29 Decbr. 1857 § 56 Kongen forbeholdte Bevillingsmyndighed bortfalder.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.
